

ПРОЖЕКТОРЪ

(БИВШЪ „ИЗГРѢВЪ“) 21476

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

32
5161

Абонаментъ:	
Годишно 50 броя	4 лв.
Полугод. 25 броя	2 лв.
Странство	6 лв.
42/60	
БРОЙ 5 СТ.	
ОБРАЗЦОВО НАР. ЧИСТЕ	
Г. ДИМИТРОВ ПЛАСИ	
БИБЛИОТЕКА	

ОБЯВЛЕНИЯ: На I стр. за единъ пжтъ 10 ст. на дума, IV — 4 ст., за повторение се прави отстъпка. Приставкитѣ по споразумѣние. Всичко въ прѣдплата. Неплатени писма не се приематъ. Ржкописи назадъ не се връщатъ. **Всичко що се отнася по вѣстника се адресира в. „Прожекторъ“ — Плѣвентъ.**

Да се знае.

Съ започването на ново да излиза вѣстника ни, му измѣнихме и името, отъ „Изгрѣвъ“ на „Прожекторъ“, което название макаръ е чуждо за насъ, но слѣдъ войнитѣ които водихме, въ продължение, на почти цѣла една година, ни научиха, да разберемъ и узнаемъ шо е то прожекторъ или прожектиране на извѣстни цѣли. Нѣма вѣрваме български войникъ, а особено ония, които обсаждаха Одринъ, да не познаватъ силата и значението на прожектора. Съ в. „Прожекторъ“ ний нѣма да се стрѣмимъ, да избистряме висшата политика, нито пжкъ да правимъ прѣвратъ въ общественото мнѣние, а съ освѣтленията си, или по-право съ прожектирането на всички обществени въпроси, да допринесемъ и ний нѣщо по въпроситѣ, които засѣгатъ всѣки истински българинъ и да бждемъ полѣзни на обществената срѣда, между която сме се родили, растли и живѣемъ. Съ „Прожекторъ“ ний ще бичуваме всички обществени недѣзи, а особено тия, изъ Плѣвентското окръжие, като ще се стрѣмимъ, да бждемъ ясни и безпощадни по всички вълнуещи въпроси, отъ общественъ характеръ

Ний нѣма да шадимъ никого, кой и да билъ той, да му кажемъ истината право въ читѣ.

Съ „Прожекторъ“ ний ще изобличаваме всички обществени служители, които съ свойтѣ дѣйствия и дѣла, не удовлетворяватъ обществото, а напротивъ се стрѣматъ да го заблуждаватъ и експлоатиратъ, по единъ нахаленъ начинъ, за свой ползи и забогатявания. Ний ще се стрѣмимъ да прожектираме и най-тъмнитѣ къшета, изъ живота на всѣки некадърникъ; заелъ по едни или други съображения нѣкоя обществена длъжностъ и гледа да я експлоатира и оползотвори за своя полза, до гдѣто го държатъ на длъжностъ.

Съ една рѣчь, ний ще пушаме нашия прожекторъ на вси страни, та дѣто доловимъ нѣкои кирливи ризи, ще ги изкарваме на пазаръ, за да ги знае обществото, и когато настъпи денътъ на разплата, да знае кому да плаща, и то тѣй, както се слѣдва.

Съ тѣзи нѣколко реда, исказани отъ насъ вмѣсто програма на вѣстника, който започваме да издаваме въ нашия градъ седмично, ний прѣдлагаме на читателитѣ си първий брой отъ в. „Прожекторъ“, а 25-й отъ бившия в. „Изгрѣвъ“, като го прѣдоставяме на безпристрастната критика, да се произнесе, за неговата полѣзностъ, или вредностъ въ общественъ животъ.

Вѣстника си изпращаме до всички приятели и познаги, съ надежда да ни

бъдатъ абонати и ни платятъ скромния му абонаментъ, на който единствено считаме, за редовното излизане и подобрене въ всѣко отношение. Ний не разполагаме съ никакви безотчетни фондове, нито на извѣстни доходи, за това ще молимъ всички ония, до които изпращаме вѣстника си, ако не желаятъ да го получаватъ, а същеврѣменно и платятъ, да ни го повърнатъ още отъ първий брой, и не ни заставяватъ да правимъ, повече излишни пош. разноски, които както казахме, нѣма отъ гдѣ да ги вземемъ.

Прѣдупрѣждаваме всички наши бѣдащи дописници, които биха пожелали да третиратъ нѣкой общественъ въпросъ, да бъдатъ, по възможностъ, кратки и ясни, въ изказванията си, защото както виждатъ, колонитѣ на вѣстника ни, не сж толкова пространни, за да може на дълго и широко, да се пледира по извѣстенъ и полѣзенъ общественъ въпросъ. Съ готовностъ ще даваме мѣсто за бичуването на разнитѣ не законни дѣйствия на всички ония, провинени въ войната, като ще обръщаме вниманието и на тѣхното началство, за по нататъшно тѣхно распреждане.

На първо изпращаме вѣстника и до всички редакций на разнитѣ списания и вѣстници, съ молба да ни изпращатъ въ замѣна и тѣ своитѣ издания, за да можемъ по тѣхъ да слѣдимъ за развитието на нашата книжнина, която ни е тѣй близко до сърцето и съ всѣка готовностъ бихме жертвували всичко, за нейното развитие, въ най широка смисълъ на думата.

Тѣзи редакций, или администрации, които не се отзовѣтъ на поканата ни, и не ни изпратятъ тѣхнитѣ издания, нека знаятъ, че съ голѣма душевна горѣстъ, ще се принудимъ и ний да не прашаме на тѣхъ вѣстника си.

Редакцията.

Плѣвентъ, 3/II 1914 год.

Отъ както падна правителството на г. Даневъ се е зайграло едно самодивско хоро надъ злощастната наша страна, до какъвъ краенъ резултатъ ще ни докара, никой не може да знае. Да ли това хоро не ще ни докара друга по страшна катастрофа, ще видимъ. Ежедневната жълта преса и разнитѣ партийни органи сж се нахвърляли единъ срѣщу другъ до такава степенъ и толкова жестоко, че ще си издератъ читѣ единъ другъ.

За постигналото злощастие и погромъ страната ни отъ съюзническата война и нейнитѣ грозни послѣдствия за България, се взаимно обвиняватъ и нападатъ бившитѣ и сегашни държавници. Партийнитѣ водители сж тръгнали отъ градъ на градъ, отъ село на село да държатъ свойтѣ прѣдизборни политически рѣчи и да се обвиняватъ единъ другъ и прѣдписватъ виновността за катастрофата другиму, като че тѣ сж чисти и не порочни като ангели, а други пжкъ искатъ да отхвърлятъ

отъ себѣ си обвиненията, които имъ се прѣдписватъ. Излиза, че политическитѣ акробати се надпрѣварятъ за да могатъ да изкаратъ себѣ си чисти и цѣломудрени за да изиграятъ юдиското си хоро по добрѣ.

Пишатъ се километрически статии въ тѣхнитѣ органи, печататъ се всевъзможни телеграмми, една отъ друга по чудновати, съ което тѣ се стремятъ и имъ се иска да се защитятъ и изкаратъ прави като свѣщи, а други да се обвинятъ и изкаратъ за прѣдатели на отечеството и какви ли не още.

Всичко това се знае защото се върши и бърза съ шашармитѣ, на нашитѣ политически акробати, а особено невинний и чистъ като ангелъ Геннадиевъ. Всичко това се върши за смѣтка и на гърбътъ на *чичо*, когото мислятъ да подлагатъ на всички тѣхни дѣйствия и бѣдащи прѣдприятия. Тѣзи тичания и надбѣгвания ставатъ за да се кандардиса българския избирателъ да даде гласътъ си за тая или оная партия.

Почти цѣлата ни преса се е обърнала на хулителка, а държавнитѣ ни мѣже на акробати. За лични амбиций и за своя защита тѣ сж забравили вече държавнитѣ интереси и отечеството. Тѣ се впуснали въ борба и то такава, цото само себе си да изкаратъ за чисти и прави, както Шилатъ едно врѣме си е омилъ ржцѣтѣ и е казалъ че е чистъ отъ кръвта на тоя невиненъ нещастникъ, а вий го правете какъвто щѣте. Спорѣдъ тѣхъ виновникъ е българския народъ за катастрофата и погрома. Той, който цѣли 11 мѣсеци лѣжа като чудовище по окопи пълни съ вода и влага, който животински стоя на студъ, дъждъ, гладъ и разни други природни явления, като даже мнозина оставиха коститѣ си, по далечни и непознати, на тѣхнитѣ близки мѣста и въ незнайни гробове, само и само да освободятъ роба отъ поругание и робство. Вмѣсто да съзнаятъ всички тия водители че сториха зло на тоя народъ, и го хвърлиха най малко 20 год. назадъ, въ своето икономическо и културно развитие, образуваха разни концентрации и насила искатъ да го спасяватъ ужъ, а въ сжщностъ го прѣдаватъ подъ ново робство и терзания на чужди за него народности. Дѣ е резона на тая борба, която сж обявили разнитѣ политически групировки по между си? — Не ли се сѣбжда всичко въ това, да се вземе властта въ ржцѣ и се играе съ народа така, както се иска на властотрѣзвача. Той за всѣко врѣме си има хората, които зло или добро принасятъ на народа, малко иска да знае, стига неговото спокойствие да се не разваля. На тоя нещастенъ народъ на който цѣли дѣсятки години тия политически акробати пѣятъ една и сжща пѣсенъ и едно и сжщо нѣщо прѣслѣдватъ — властта. Тѣ тласкатъ народа ту на една, ту на друга страна, като корабъ безъ кормило, който се блѣска отъ брѣгъ на брѣгъ и не може да си даде никакво направление, а до дѣто загинва безвъзвратно. Борбитѣ и ежбите които се водятъ мѣжду нашитѣ партийни и политически водители, ще ни доведѣтъ рано или късно, къмъ такъвъ печаленъ край, ако народа се не опомни и даде всѣкому зеаслуженото.

Миналата година цѣли 11 мѣсеци ний си играхме на война всѣкому и каквито заповѣди му ойдисаха на смѣтката, ги даваше, безъ да пита нѣкого, испълними ли сж, или не.

Е добръ, всички тия наши дѣйствия на бѣха ли некачествима лудостъ! Кой народъ можа да понесе тия безмислици и терзания въ продължение на цѣла година. Тая година вижда се, че е опрѣдѣляна да се играе пѣкъ на изборна борба, т. е. отъ външна се хвърляме въ вътрѣшна борба, разни патила си пати тоя нашъ нещастенъ народъ, който порали неразбирание на своитѣ водители, е обрѣченъ на загинване. Врѣме е мислимъ ний, щото той да вдигне своя мощенъ юрукъ и го наложи на всички свой политически акробати и ги постави всѣки на своето заслужено мѣсто.

Врѣмената сж опасни и натежили, насъ ни дебнятъ отъ всички страни, а юденското хоро се играе надъ българския хоризонтъ.

Българския народъ трѣва да е буденъ! и се не остава въ рѣцѣтъ на разни отечествоспасители, като днешнитѣ, които прѣди всичко глѣдатъ да спасятъ себѣ си, а не и българския народъ.

Виновницитѣ за погрома на България, подъ сждъ и нищо повече.

Защо и какъ Д-ръ Ж. Геннадиевъ обича България.

На 27 януарий „шефа“ на народно либералитѣ г. Н. Геннадиевъ държа въ читалищния салонъ своята прѣдизборна политическа рѣчь, която по бѣлѣжкитѣ на кумчето му г. Милковски и българския Робисперъ г. Б. Каракашевъ, послужи и като отговоръ на рѣчитѣ на г. г. Т. Тодоровъ и А. Ляпчевъ, които говориха по първи денъ. Съ свойствената си византийщина и виртуозностъ, той се помъчи да отхвърли своята виновностъ по катастрофата и погрома, която сполетя България, и да я хвърли на бившето правителство; обаче той не успѣ, а тъкмо когато говореше това, доказа, безъ да желае, своята виновностъ.

По въпроса за мѣждусъюзнишката война той каза дословно слѣдующето: „Наистена, азъ бѣхъ за войната, азъ казахъ че глави ще се търкалятъ по улицитѣ, ако не се обяви войната, но трѣбваше прѣдварително да се споразумѣемъ съ Романия и Турция“. Питаме ний г. Геннадиевъ, защо трѣбваше прѣдварително да се споразумяваме съ Романия и Турция, когато знаемъ че бившето правителство до послѣдния моментъ бѣ рѣзко противъ войната съ съюзницитѣ и кое ще е това българско правителство, което безъ никакви причини да влиза въ прѣдварителни прѣговори, съ Румжния, Турция, или коя и да е друга наша

сжедъка, да имъ отстъпва чисто български земи? Това което вий прѣдлагахте на бившето правителство, бѣ ваше желание или на други нѣкому? Вий г. Геннадиевъ искахте на всѣка цѣна между-съюзнишката война, и нито минута не бихте се подвоумили да отстъпите на Румжния Русе, Шуменъ, Варна, а на Турция цѣла южна Тракия. Въ желанието си да удовлетворите вашитѣ амбиции за война съ сѣрби и гърци, вий хвърлихте България въ една война, която даже да бѣ благоприятна за насъ, пакъ ний нѣмаше да спечелимъ нищо повече, отъ колкото имахме прѣди фаталната дата 16 юний, ний имахме най-благоприятнитѣ придобивки чрѣзъ арбитража, цѣлата неспорна зона, плусъ при това граница съ Турция Еносъ, Муратли — Мидия и цѣла Стара България само безъ Силистра, а възможно бѣ да ни се даде нѣщо и отъ спорната зона. Ще кажемъ, че слѣдъ благоприятната война за насъ съ сѣрби и гърци, ний щѣхме да имаме неспорната зона, и едва ли частъ отъ спорната, но само че безъ Русе, Шуменъ и Варна и цѣла западна Тракия. Е, такива ли прѣдварителни споразумения сте желали г. Геннадиевъ да заведемъ съ Румжния и Турция, каквито сж тѣ искали, за да ни оставатъ да се боримъ съ нашитѣ съюзници? Ако ви сж биле такива желанията и сте биле готови да се споразумѣвате съ Румжници и турци, то ний ви крайно съжаляваме, че нѣмате понятие отъ желанието на българския народъ, когото сте тръгнали да лжогите и заблуждавате.

Въ рѣчта си г. Геннадиевъ каза. „Азъ обичамъ България, азъ плачехъ за нея и всѣкога когато съмъ ималъ възможността да валъ съмъ свѣти на бившитѣ управници“.

О! нещастна Българо! . . .

Нима, до сега не можа да узнаешъ и разберешъ, че никой другъ не те е тѣй обичалъ както г. Д-ръ Геннадиевъ? — Искашъ ли да се увѣришъ въ това, не ти остава друго, освѣнъ да вземешъ обвинителния актъ отъ 750 страници, противъ тоя твой горѣщъ обичникъ и неговитѣ другари „отечествоспасители“, и тогава чакъ ще разберешъ какъ безпрѣдѣлно и безпрѣкословно те е той обичалъ. Просто смѣшенъ стана г. Геннадиевъ съ своята обич на България прѣдъ слушателитѣ си. Продължи той: „по цѣли ноци не съмъ спалъ, какви терзания съмъ изпитвалъ, когато виждахъ, че България ще умрѣ въ нашитѣ рѣцѣ“, но прѣди да умрѣ, той се не поколеба ни най-малко, а грабна единъ милионъ лева и отиде въ Парижъ да чака нейната смъртъ. Понеже по еднаслучайностъ ти не умрѣ, той се върна и заедно съ своите другари започнаха да се кичатъ съ името „отечествоспасители“.

ХРОНИКА.

Узнаваме отъ положителенъ источникъ, че „шефа“ на прогресивно—либералната партия г. Д-ръ Ст. Даневъ, щѣлъ да дойде въ градътъ ни, за да държи своята прѣдизборна политическа рѣчь, въ салона на Д-во „Съгласие“ на 19 т. м., денътъ въ който се склучи санъ-стефанския договоръ, който день е сжщо и годишния партиенъ празникъ на Прогресивно—Либералната партия. Ний сме напълно увѣрени, че Плѣвенци ще се стекътъ масово и изслушатъ тоя бѣлѣжитѣ и не опороченъ въ нищо, Български държавникъ.

Съ разрѣшението, на автора на брошурата „цѣлата истина по погрома и новитѣ опасности за България“ г. Велчо Т. Велчевъ, извѣстния безпристрастенъ и независимъ български журналистъ, отъ днешния брой започваме прѣпечатването ѝ въ подлистникъ на вѣстника ни. Прѣпоръчваме я на читателитѣ да я прочетатъ и правятъ заключения си.

Въ градътъ отъ извѣстно врѣме, т. е. отъ дохожданието за Окол. Началникъ г. Мих. Тепавичаровъ, страшилището на социалитѣ, спорѣдъ вдѣхновителитѣ му, върлува ноцна шайка, съставена отъ разни тъмпи личности, покровителствувани отъ полицията, която ходи винаги на 50—100 крачки задъ нея, водена отъ полиц. приставъ г. Велико Пукалски, онѣзи ноци сж гонили и били безцеремонно учители, ученици и всѣкого, когото сж срѣцнали на пѣтя си, връщайки отъ театра. Гражданитѣ не ще е злѣ да се групиратъ и дадѣтъ всѣкому заслуженото, на тѣзи ноци гадове, крѣпители на нашитѣ отечествоспасители.

Отворено писмо. Въ брой 807 отъ 2/II на Софийския вѣстникъ „Камбана“ е помѣстено отвореното писмо на г. Василь Панайотовъ, секретаръ на сдруженитѣ дѣатели на Чинувническото Коопер. спест. застр. Д-во до г. Александръ Д. Кировъ, директоръ на застраховат. дружество „Анкръ“. Въ това писмо се третиратъ въпроси отъ голѣмъ общественъ интересъ. Тѣзи въпроси засѣгатъ всинцани, затова го прѣпоръчваме на читателитѣ си. Желателно е всички да го прочетатъ и си направятъ своитѣ заключения, като прѣдпочитатъ винаги своето, прѣдъ чуждото.

Книжнина. Отъ началото на тек. година, въ градътъ ни започнаха да излизатъ два седмични вѣстници, единия подъ названиее „Търговски информационаенъ вождъ“, а другия „Лозоренъ стѣлбъ“. Първия отъ тѣхъ ще се занимава съ чисто търговско информациона служба, а вторий съ политика и обществена служба. И двата вѣстника се списватъ доста вѣщо, и умѣло се развиватъ всички въпроси отъ общественъ и търговски характеръ. Отъ наша страна имъ пожелаваме дълъгъ животъ и много плативши абонати.

На танцуалната вечеринка съ лотария, за посрѣщане новата година, дадена отъ общеобразов. дружество „Съгласие“, за въ

ПОДЛИСТНИКЪ.

Велчо Т. Велчевъ.

Цѣлата истина по погрома и новитѣ опасности за България.

„Смиритесь, гордые!
Поработайте, праздные!“

Новитѣ опасности.

Не сж свършени бѣдитѣ за България. Нови бѣди, по-страшни, я чакатъ, ако водителитѣ ѝ не намѣратъ вѣрния пѣкъ за спасението ѝ. Въ душата на добритѣ патриоти прониква страхъ, че българскиятъ народъ стои прѣдъ пропастъ, трети пѣкъ въ своя исторически животъ. Условиата, външни и вътрѣшни, въ които го постави катастрофата прѣдизвикана съ лудешкия и прѣтѣженъ актъ отъ 16 юни, не се различаватъ, — по

опасноститѣ, които криятъ, — отъ ония въ 1018, когато първото българско царство пропадна подъ гърцитѣ, и отъ ония въ 1393 г., когато второто царство на Асѣновци пропадна подъ турцитѣ. Можемъ даже да кажемъ, че сега опасноститѣ за сжществуването на царството сж по-голѣми и по-належащи. Разнебитено военно, морално, финансово, лишено отъ всѣка надѣждна опора, то е поставено като плячка между четири враждебни сѣсѣди, надхрани спрямо него отъ еднаква умрава и които на всѣка минута може да съедини единъ общъ интересъ — подѣлбата на българскитѣ земи. Картата на България показва какъвъ прѣдметъ на съблазнь прѣдставява нашата страна за настървенитѣ ѝ сѣсѣди и колко лесно тѣ могатъ да се спогодятъ за раскъсването ѝ, ако за това имъ се даде поводъ!

А тоя поводъ можемъ да дадемъ ние, или съ една нова авантюра, или съ вътрѣшното си разслабване и разкапване. Заблуждение е да мислимъ, че съ съглашения или даже съ съюзи ще прѣмахнемъ апетита на

кой и да е отъ нашитѣ сѣсѣди и ще го спечелимъ или неутрализираме въ случай на ново наше подхлъзване. Географическото ни положение е такова, че много по-лесно може да се образува една коалиция противъ насъ, отколкото такава между насъ и другитѣ. Ромжни, турци, гърци, сѣрби могатъ по-лесно да намѣрятъ основа за споразумѣние по между си съ завоевателни цѣли спрямо насъ, отколкото ние съ кой и да е отъ тѣхъ. За всички много по-съблазнително е, въ сгоденъ моментъ, да разширятъ и съединятъ границитѣ си въ нашата земя, като си присѣдинятъ богати кжсове отъ нея, отколкото да се свързватъ съ насъ и да рискуватъ себе си за нашето увеличение!

Въ това неумолимо положение и въ дълбоката и неукротима умрава, която всички наши сѣсѣди питаятъ къмъ насъ, се крие опасността за сжществуването на държавата ни. Нѣма защо да криемъ тая опасностъ. Като я прѣмълчимъ, тя нѣма да прѣстане да сжществува. По-добръ е да я знаемъ и да я имаме постоянно прѣдъ очи.

полза на градската библиотека, между разнобразния паренъ свѣтъ и многото поканени граждани заблѣвахме и г. Никола К. Раковъ съ фамилията и щерка си. Нека си изповѣдаме, че това явление, ни силно възмути и принуди да налуспнемъ безвѣрменно салона. Настоятелството на др-во „Съгласие“ по всѣка вѣроятност при издаване поканата за г. Никола К. Раковъ, се е ръководило отъ желанието да увеличи, колкото е възможно дохода отъ вечеринката, обаче то не е погледнало на морала и общественото положение на поканенитѣ. Значи че моралното положение се не взема прѣдъ видъ, всѣки е свободенъ да прави каквото ще прѣвъ живота си, то се не гледа, стига при входа да имашъ 5 лева и да се вмъкнешъ въ едно порядъчно и честно общество. Споредъ насъ това не е право — напротивъ такива екземпляри трѣбва да се изолиратъ и прѣнебрѣгватъ въ всѣко отношение, за да послужатъ за примѣръ и назидание на другитѣ, а не за тѣхнитѣ 5 л. да се поставятъ на равна нога съ всички други. Още повече, че тая вечеринка се дава отъ едно др-во, на което цѣльта и назначението е да образува и морализира въ всѣко отношение гражданитѣ. Желателно е поне за въ бъдаще настоятелството на др-во „Съгласие“, да бжде по внимателно, при издаването на поканитѣ си, като избѣгва, канението на разни Катици и Раковци.

Комитетъ за въздигане паметникъ на поборника *Костаки Хаджи Паковъ*, се образува едно врѣме, въ градътъ ни, обаче отъ създаването му и до днесъ той не прояви никаква дѣятелност, нито извѣстност. Желателно е настоятелството на тоя комитетъ да свика, въ едно скоро врѣме гражданитѣ и даде отчетъ за дѣятелността си, и се избере комисия да провѣри смѣткитѣ му. Ще видимъ що ще стане и пакъ ще се повърнемъ.

Освѣтлението, на градътъ е жалка пародия, да не кажемъ нѣщо повече за него. Както изглежда общинското ни управление, ще остави да се взематъ и директитѣ на фенеритѣ и се употребятъ за гориво, защото вече фенери на много мѣста изъ града нѣма, а само директитѣ старчатъ.

Нѣкои звезеци расправятъ, че това нередовно паление, и прѣнебрегване на освѣтлението, отъ страна на Кмета г. Д. Добревъ било умишлено и съ цѣль, но ний не вѣрваме на това. Расправятъ че той въ споразумение, съ Окол. Началникъ рѣшили да се не палятъ фенеритѣ редовно, до изборитѣ та да могатъ ношнитѣ шайки да дѣйствуватъ по свободно и по безогледно въ своитѣ ношни прѣслѣдвания на опозиционеритѣ, а най много социалдемократитѣ, които спорѣдъ началника, били едни чорлави хлапета, за които още бацитѣ имъ се грижатъ. Тия работи ще ги видимъ въ деня на изборитѣ, кои повече гласове ще получатъ, а сега да си дойдемъ на въпроса за освѣтлението.

Ний пкъъ ще помолимъ общ. управление да обърне сериозното си внимание, за освѣтлението на градътъ ни, и да до изборитѣ т. е. до гдѣто минатъ мръстницитѣ, че слѣдъ тѣхъ може пакъ да разслаби. Вѣрваме, че ще бждемъ чути, ако се не иска да се повърщаме по на пространно по тоя въпросъ.

Какъ ще излѣземъ изъ нея? Това ще ни стане ясно, когато се опитае да разберемъ, безъ партизански интересъ, какъ изпаднахме въ такова тежко положение, какъ, отъ най-жизнеспособния народъ на Балканитѣ, който вчера още възбуждаше удивлението на свѣта, станавме прѣдметъ на умраза за едни, на съжаление за други и, като изгубихме въ единъ мигъ, заедно съ престижа си, всички спечелени съ толкова жертви придобивки, изложихме на опасност самото си съществуване.

Съюзътъ съ Сърбия.

Нѣкой дирятъ началото на нашитѣ нещастия въ съюзния договоръ съ Сърбия. Той билъ причината на междусъюзнишката война съ прѣдвиждането спорна зона въ Македония. Тоя възгледъ не е правъ, или не изразява точно истината. Може сръбско-българския договоръ да има недостатѣци въ клаузитѣ относно гаранцитѣ за изпълнението му, но въ основата си той не бѣше погрѣшенъ. Неможеше по никой другъ начинъ да

Донася ни се, че миналата вечеръ, когато г. Каракашевъ и Кръстановъ, сж ходили да държатъ, въ една отъ кръчмитѣ на кованлъшката махла (IX кв.) своитѣ прѣдизборни политически рѣчи, заедно съ тѣхъ е билъ и г. Савва Сжбчевъ, помощникъ финансовъ началникъ въ градътъ ни.

Неговото придружаване на шефовеѣ на либ. концентрация, вижда се, е да влияе морално на мнооброятитѣ слушатели въ кръчмата, да слушатъ добръ, защото ако не слушатъ и не дадѣтъ гласътъ си за либералитѣ, въ скоро врѣме ще бѣдатъ натиснати, за да нѣцитѣ и тогава той не може имъ помогна. И този похватъ може да се вземе за едно отъ гениалнитѣ модерни сръдства, за агитация.

Ако това което ни се донася за г. Сжбчевъ е вѣрно, то ний за сега нѣма, освѣнъ да го посжвѣтваме да се остави отъ тоя меракъ и си глѣда само чиновническата работа, а да остави агитациятѣ на свободнитѣ граждани. Ако ли пкъъ има голѣмъ меракъ да бжде активенъ партизанинъ, то нѣма, освѣнъ да си даде оставката, като чиновникъ и да заповѣда на платформата на политическата борба, а не да използва чиновническото си положение за въ полза на тая или оная партия, защото има за тия работи и обвинителни актове.

Мѣстната либерална концентрация, подъ водителството на г. г. Б. Каракашевъ и Н. Кръстановъ безъ г. Е. Обовъ който макаръ че е шефъ въ градътъ ни, на младо-либералитѣ, като меншество, както се вижда го не зачитатъ, или най малко се гнуси отъ дѣйствиата и похватитѣ на двѣтѣ крила, отъ тая прословута концентрация. Расипаха се съ тичания, отъ махла въ махла, да държатъ политическитѣ си рѣчи по кръчмитѣ и да увѣряватъ тонковци, че тѣхнитѣ партии, ако добиятъ болшинство въ камарата, ще сторятъ всичко добро за любящата само отъ тѣхъ България. На всѣкъдѣ имъ се даватъ студени душеве, като се не явява никой да ги слуша, а само шайкаджийтѣ имъ, които се движатъ се по тѣхъ и съ тероръ искатъ да заставятъ гражданитѣ да отидатъ, да ги слушатъ и дадѣтъ гласа си за листата на Либер.-Концентрация. Да не казваме че се не добиратъ и до модерни сръдства, тия наши „отечествоспасители“, не ще пропуснемъ да кажемъ, че миналата ноцъ тѣ сж закупили, салона на Театра „Одеонъ“ заедно съ кинематографическото прѣдставление въ нея вечеръ и бѣха издали възвание, къмъ съпартизанитѣ си, да се отзоватъ нея вечеръ въ помѣнатия салонъ и слѣдъ като ислушатъ рѣчитѣ на Каракашевъ и Кръстановъ, ще гледатъ безплатно кинематографа, въ поканата се казваше „входъ свободенъ“.

Колкото изобретателна изглѣжда, тая агитация, толкова е и ползна за нашитѣ либерали, но никой вѣрваме нѣма да се намѣри и не каже, че тя е гениална и по всѣка вѣроятност излѣна отъ акъла на Нар. Либералитѣ, а удобрена и приета отъ шефа на Либералитѣ въ градътъ ни. Неможе и ний да го не удобримъ, това модерно сръдство, за агитацията и го прѣпорѣчваме и на другитѣ партии въ градътъ ни, да използватъ тая изобрѣтателна гениалностъ.

се прѣдприеме освободителната война, освѣнъ чрѣвъ споразумѣние съ нѣкой отъ съседитѣ ни; а така не. Ако е да диримъ причинитѣ на националната катастрофа по-рано отъ фаталната дата 16 юни, ако искаме да прослѣдимъ исторически какъ сж се влошили условията за осжществление народния идеалъ и кога му е билъ нанесенъ първия ударъ, трѣбва да се върнемъ много поназадъ отъ сключването договора съ Сърбия. Трѣбва да започнемъ отъ 9 септември 1885 год. Съ прѣбързания актъ на тая дата, съ раната проява на българския иредентизмъ чрѣвъ съединението, ние събудихме подозрѣние и страхъ у свѣта и направихме мжчно разрѣшимъ македонския въпросъ въ български смисълъ.

Нашитѣ освободители, които искаха да поправятъ несправедливото и обидно за тѣхното оржие дѣло на берлинския конгресъ и да постигнемъ по други пжтица обединението на разпокжсана България, ни свѣтвахъ да не бързаеме съ съединението на двѣтѣ княжества, на които нищо не прѣ-

Редакцията и администрацията на в. „Прожекторъ“ се помѣщава въ Бюро „Караивановъ & Рачевъ“ (прѣдставителство, търговия и посрѣдничество) улица „Александрова“, близо до мавзолея, въ сжвѣдство съ аптеката на г. Г. Х. Стефановъ въ Плѣвенъ. Нуждающитѣ се, да се отнесатъ до бюрото, гдѣто ще имъ се даватъ нуждитѣ информации.

Въ градътъ ни е започналъ да излиза изборенъ листъ на Работн. соц. дем. партия (обединена), подъ название „Червена Бюлетина“, отъ който поради важността и значението въ днешнитѣ смѣтни врѣмена, заемаме слѣдующето, което прѣпорѣчваме на читателитѣ си, да го използватъ при случай на нужда:

Правата на гражданитѣ и тѣхната защита.

Жителитѣ на българското царство иматъ право да се събиратъ мирно и безъ оржие, за да обещждатъ всѣкакви въпроси безъ да искатъ по напрѣдъ за това позволение.

Събрания вънъ отъ зданията, подъ открито небе, напълно се подчиняватъ на полицейскитѣ правила.

(Чл. 82 на конституцията).

Не е прѣстѣпно онова дѣяние, което е извършено въ изпълнение на закона.

(Чл. 44 на Наказат. законъ).

Не е прѣстѣпно онова дѣяние, което е извършено при неизбѣжна отбрана, за да се отблъсне противозаконното и непосредственото нападение върху личността, или имота на нападатия, или на другито.

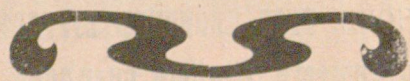
(Чл. 45 на Наказат. законъ).

Койго съ сила или заплашване прѣчи да стане или разгони станалото вече незабранено отъ законитѣ публично събрание, наказва се съ тъмниченъ затворъ до една година.

Ако това извърши длъжностно лице, наказанието е до три години строгъ тъмниченъ затворъ.

(Чл. 180 на Наказат. законъ).

Тия разпорѣждания на конституцията и на наказателния законъ като знаятъ българскитѣ граждани, нека смѣло дѣйствуватъ сръщу всѣко посѣгателство отъ страна на полиция и шайки, които се опитватъ да вършатъ беззакония.

чеше да живѣятъ и се развиватъ свободно. Тѣ планираха да постигнатъ по-напрѣдъ автономията на Македония, слѣдъ което лесно можеше да стане съединението на тритѣ български земи*). Ние не чухме тоя съвѣтъ. По потикъ на ония, които ни разкжсаха въ Берлинъ, ние направихме съединението и сами съ собствениѣ си ржцѣ, разрушихме плана за обединението ни на нашитѣ тогава единствени доброжелатели.

*) За тоя планъ сж говорили на нашитѣ южнодѣйци рускитѣ прѣдставители въ Источна Румелия Кояндръ и Сорокинъ. Покойниятъ Величковъ ни е разправялъ съ какво увеличение бившиятъ руски министъръ на въшнитѣ работи, Изволски, му е говорилъ за сжция планъ слѣдъ берлинския конгресъ. На Бобчева, Гешова и Юркова ген. Соболевъ е казалъ въ Петербургъ слѣдъ съединението: „Македония имайте на поднось, и тя бѣше веднажъ за винаги прѣдопрѣдѣлена да влѣзе въ ржцѣтѣ ви. Но 6 септември отдалечи тоя поднось за много години, ако не и за винаги.

(Слѣдва).

Застрахованитѣ

при
**Чинovníческото Кооперативно
спестовно застрахователно
дружество**

Безъ всѣкакви други вноски, освѣнѣ
тия за поддръжане застрахованитѣ имѣ
сж равноправни негови членове, участва-
щи въ у-
правлението и печалбитѣ му.

Тѣ сж, значи, неговитѣ ступани здружени
въ името
на чоловѣколюбивия принципъ:

„Единъ за всички и всички за единъ“ чрезъ
женіе, на който на всѣкъждѣ, а осо-
бено въ застрахованіето се постига
най-свършенната обществена взаимо-
помощь, най-високата социална правда.
Застрахованитѣ, значи сами нареждатъ
интереси на всички, което ще рѣче,
споредъ добръ разбранитѣ интереси
на всѣкого отъ тѣхъ.

Затова тѣ иматъ застраховки при:
а) въз-
можнитѣ
най-ефтени; б) най-либерални условия; в) най-
голъми улеснения въ всѣко отношение.

Никое друго дружество, което не почива на
горнитѣ начала, не мо-
же да даде тия прѣимущества.

Войаната потвърди тая истина по единъ не-
опровержимъ начинъ, защото са-
мо Чинovníческото Кооперативно За-
страхователно Дружество носи риска
за живота на всички застраховани при него
на брой повече отъ 13,000 души презъ то-
ва тежко за тѣхъ и сѣмействата имъ врѣме,
безъ да имъ се иска нито стотинка прѣдвар-
ително допълнителна вноска.

Математическиятъ му резерви, единствената
истинска гаранция и за осигурителнитѣ
прѣдприятия пропорционално на врѣмето и
постигъ задълженіи, сж и по-голъми отъ тия
на всѣко друго общо застрахователно дру-
жество въ страната.

АГЕНТЪ за Плъвенъ е г. Илия Рачевъ,
при бюро Караивановъ & Рачевъ (прѣд-
ставителство, търговия и посрѣдничест-
во) улица Александровска, близо до Мав-
золея, въ сжсѣдство съ аптеката на г.
Г. х. Стефановъ.

БИРАРИЯ Кафене и Гостилница

въ новопостроеното здание на Г-жа Парашкевица
Милова на мѣстото на бившия хотелъ „София“
ГР. ПЛЪВЕНЪ.

Съ настоящето си честь имаме да
съобщимъ на всички наши бивши посѣ-
тители, а така сжщо и на пжтницитѣ,
които посѣщаватъ гр. Плъвенъ, че отъ
началото на текущата 1914 година от-
крихме Бирария, кафене и гостилница,
къдѣто посѣтителитѣ винаги ще намѣ-
рятъ старо отлѣжало пиво, съ прѣсни за-
куски, кафе чай и добра кухня при осо-
бенна чистота, бърза и акуратна прис-
луга и умѣрени цѣни.

Съдържатели:

Димитръ Ст. Писаревски & Нв. Начевъ.

Бивши съдържатели на кафене
„Руски Царь“.

Важно

за г. г. посѣтителитѣ
на г. Плъвенъ.

Честъ имаме да съобщимъ на г. г.
посѣтителитѣ на гр. Плъвенъ, че отъ 20
януарій 1914 г. отворихме новопострое-
ния на мѣстото на бившия хотелъ „София“

Хотелъ „Санъ-Петербургъ“

на улица Александровска, най-модерно
мобелиранъ съ свършенно нови мебели.

Освѣнѣ стаятѣ за прѣходящи пжт-
ници, има специални такива и за пжт-
ницитѣ (комисионери), съ телефонъ на
разположение.

Цѣни умѣрени,

бърза и акуратна прислуга.

Въ очакване на многобройни посѣтители,
съ почитание:

Петръ Стояновъ

(бившъ хотелиеръ въ гр. Никополъ)
& Захарій Г. Ванчевъ.

БОРДО въ Плъвенъ

ВЪ СКЛАДА НА

Мавродиевъ & Лоромановъ.

Истински Бордо бѣли и червени вина,
Коняци французки и нашенски. Пелинъ
светогорски. Ликиори французки. Мъстъ
рефенирана. Сливовица къстендилска.
Вермугъ италиански и всички други
спиртни напитки.

Продажба на едро и дрѣбно —

на литри и бутилки

Експортъ на всѣкъждѣ.

Цѣни най износни.

Прѣискорантъ до поискване.

ВЪ ТЕХНИЧЕСКАЯТА ИНДУСТРИАЛНА РАБОТИЛНИЦА НА СЖЩИТѣ,

която е подъ управлението на И. Бремъ
се изработватъ всички винарски уреди
и апарати. Новитѣ мѣрки, бакърени
издѣлия, желѣзарски мебели и подоб-
ни тѣмъ прѣдмети. Парна и водна
инсталация. Поставяме грѣмоотводи. По-
криваме здания съ цинкъ, ламарина
и орнаменти. Работимъ казани „Ег-
ротъ“ и Холандски филтри.

Приемаме поръчки.

Работници отъ нѣмско

Работа чиста и

най-износни условия.

Печатницата

на
Сл. Изнамовъ & Цв. Ангеловъ
ПЛЪВЕНЪ

Работи на най-износни цѣни.

Балканско Търговско и Индустр.

Акционерно Дружество

София, Булевардъ Марія-Луиза № 43

Телефонъ № 836 п 895.

КЛОНОВЕ: РУСЕ ПЛОВДИВЪ БУРГАСЪ.

По настоящемъ голѣми складове за
мотори, мелнични и земледѣлчески
машини, както и всички видове
технически артикули.

Б. Т.
и. а. д.

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО
ФАБРИКАЦИЯ НА МАШИНИ
ВНОСЪ НА МАШИНИ

УЧИЛИЩНИ ФОН ОВИ КНИГИ

отъ Г. Т. Челебѣевъ, Севлиево

сж депозирани въ книжарницата на г-нъ
Лазаръ Дандоловъ — Плъвенъ. Училищия
авторъ има приготвени бланки за извле-
чения отъ сжщитѣ книги, както и бюд-
жетни бланки по фонда за **СКОТОВЪД-
СТВОТО**. Обръщаме вниманието на г. г.
Секр.-Бирницитѣ.

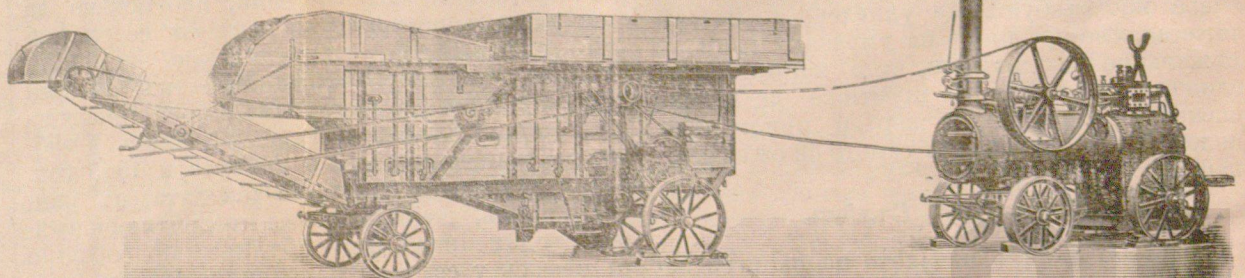
Кр. Коланджиевъ & Синъ - Плъвенъ.

СКЛАДЪ

отъ разни земледѣлчески машини, плугове и други.

Телефонъ № 64.

За телеграми: Коланджиевъ.

Прѣдставителство и складъ на най-солиднитѣ и най-усвършенствувани Германски вър-
шачки „Фелтеръ“, приспособени за нашитѣ условия. — Продадени въ 4 години повече отъ
80 гарнитурни вършачки въ Търновски и Плъвенски окръгъ, Бѣлослатинска и Орѣховска
околия, които сж дали най-добри резултати прѣдъ всички други.

Складъ и прѣдставителство на прочутитѣ плугове „Е Б Е Р Х А Р ТЪ“ марка Глиганъ.
Плугове трупици, кукурузотрошачки, вѣялки и разни други машини.

Цѣни и условия износни, дълги срокове за изплащане.